

Светосавље.орг :: Библиотека :: Ћирилица :: Latinica

<< претходна [садржај] следећа >>

СВЕТИ НЕКТАРИЈЕ ЕГИНСКИ ПОУКЕ

О ЈЕДНОЈ, СВЕТОЈ, САБОРНОЈ И АПОСТОЛСКОЈ ЦРКВИ

1) Сагласно чистом и ортодоксном учењу Црква има двојно значење. Једно изражава њен догматски и религиозни карактер, другим речима, изражава њен мистички и духовни карактер, а друго, њен спољашњи карактер у правом смислу те речи. Према православном духу и исповедању, Црква се одређује као религиозна установа (институција) и као религиозна заједница.

Одређење Цркве као религиозне установе (институције) може се формулисати на следећи начин: Црква је религиозна установа Новог завета. Наш Спаситељ Исус Христос саздао ју је икономијом Свог Оваплоћења. Она се заснива на вери у Њега, на Његовом истинском исповедању. Она је установљена на дан Педесетнице, у тренутку силаска Духа Светога и посвећења (телетархије) светих ученика и апостола Христа Спаситеља. Он их је учинио инструментима божанске благодати да би овековечио искупитељско деловање Спаситеља. У то установљење била је уложена сва пуноћа откривених истина. У њему кроз тајинства дејствује Божија благодат. У њему се, кроз веру у Христа Спаситеља препорађају они који му притичу. У њему се чува апостолско учење и предање, како писмено тако и усмено.

Одређење Цркве као религиозне заједнице своди се на следеће: Црква је заједница људи обједињених у јединству духа и у свези мира (Еф.4:3).

Њено апостолско служење може се формулисати на следећи начин: Црква је инструмент Божије благодати којом се остварује општење Бога са људима кроз веру у Спаситеља Христа Исуса.

Вазневши се на небо, Господ наш је на Своје ученике и апостоле послао Свога Духа Светога у виду пламених језика. На тим Својим апостолима Он је саздао Једну, Свету, Саборну и Апостолску Цркву - заједницу Бога и људи. Он јој је дао благодат искупљења да би спасла род људски, да би га вратила из заблуде и препородила га кроз тајинства. Да би га учинио достојним будућег живота, Он га храни Хлебом небеским.

У Светом писму, реч Црква се употребљава у два смисла Најчешће је

то смисао људске заједнице обједињене религиозном свем или је то пак смисао Храма Божијег у којем се верујући сабирају ради заједничког извршења култа. Кирил Јерусалимски каже да Црква има управо такво име јер призива и сабира све људе.

Реч "Црква" (грч. εκκλησια) означава призив и потиче из старогрчког језика. Она означава сабрање људи призиваних са одређеним циљем, а такође и место на којем се они сабирају. Она је истовремено и оно што садржи и садржај.

У широком и хришћанском смислу, Црква је заједница свих слободних и разумних бића, свих који верују у Спаситеља, па самим чјдам и ангела. Апостол Павле назива ту заједницу *Телом Христовим, пуноћом Онога који све испуњава у свему* (Еф.1;10, 22-23). На тај начин, он обједињује све који су веровали у Христа и пре Његовог доласка у свет и који су формирали Цркву Старог завета. Та Црква је у време патријараха била руковођена обећањима и вером датом кроз откровење, тј. УСМЕНО. Након тога, у време Мојсеја и пророка, она је била руковођена Законом и Пророцима, тј. ПИСМЕНО.

У уобичајеном и уском смислу речи, Црква Христова је Црква Новог завета, Црква Благодати Христове. Она у себе укључује све, који у Њега верују ПРАВОСЛАВНО. Њу називају и домом Божијим јер Бог превасходно обитава у њој и јер Му се у њој клањају. , Темељи Цркве су пророци и апостоли, а њен угаони камен Сам Спаситељ. Њени стубови су Свети оци који су очували јединство вере, а њено камење - верујући. *Ви нисте више странци ни дошљаци, него сте суграђани светих... назидани на темељу апостола и пророка, где је угаони камен Сам Исус Христос* (Еф.2;19-20).

Најзад, Црква се у надахнутом и божанственом Писму назива НЕВЕСТОМ Христовом: *Ја вас обручих мужу јединоме, да девојку чисту приведем Христу* (2.Кор.11;2). Црква се назива и Домом Бога живог, стубом и тврђавом Истине, као и телом Христовим: *Ви сте тело Христово и удови понаособ* (1.Кор.12;27).

Методије, епископ ликијски који је живео крајем 3.века, у "Симпосиону десет дјева" назива Цркву обитавалиштем божанствених сила и вечно младом Невестом Логоса. Она је Божија творевина која превазилази све људско. Он је на крају представља као "сабрање и мноштво свих оних који верују", где стари поучавају младе, а савршени слабе.

Познати отац Римске цркве и ученик св. Иринеја, Иполит, у свом спису "Христос и антихрист" са почетка 3. века много говори о Цркви и назива је лађом у будућем мору. На њој се налазе капетан, морнари, једра, сидра и целокупна опрема која симболизује Христа, ангеле и верујуће.

Верујући у Дух свете Цркве који је надахнуо ове Оце, ми неминовно верујемо и у Свету Цркву, која се појављује као објекат свих тих наименовања, датих од Духа Светога.

[<< претходна](#) [\[садржај \]](#) [следећа >>](#)

